

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдиите Асен Манов, Цанко Хаджистойичев и Николай Павлов по § 10 ЗИДЗВСС в частта му относно ал. 3 на създадения нов § 3 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗВСС

Искането да бъде обявена за противоконституционна тази алинея, и по-конкретно предвиждането в нея на тригодишен срок за придобиване на качеството на несменяемост, е неоснователно.

Съгласно § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията заварените при влизането ѝ в сила съдии, прокурори и следователи придобиват предвидената в чл.129, ал.3 несменяемост, ако в срока по същия параграф не бъде взето решение от Висшия съдебен съвет, че не притежават необходимите професионални качества. Вземането на такова решение обаче не означава, че съответните лица трябва веднага да бъдат освободени от длъжност. Не съществува основание за такъв извод. Решението за липса на професионални качества е само пречка за придобиване на несменяемост. Съдия, прокурор или следовател, за когото е взето такова решение, остава “сменяем”, въпреки че има изискващия се съгласно чл.129, ал.3 от Конституцията тригодишен стаж на съдебна длъжност. Решението на Висшия съдебен съвет за липса на професионални качества само приравнява заварените съдебни служители с по-продължителен стаж към тези, които нямат казания тригодишен стаж. И за тях възможността да бъдат “сменени” не води до освобождаването им от заеманата длъжност веднага, а само когато това бъде преценено от Висшия съдебен съвет. Такъв е именно смисълът на § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията.

Единственият изрично неуреден с тази конституционна разпоредба въпрос е продължителността на това състояние на “сменяемост”. Затова с § 10 ЗИДЗВСС, респ. на ал.3 на новия § 3 ЗВСС, е предвидено, че то може да продължи три години. Текстът не само нарушава, но е и напълно съобразен с чл.129, ал.3 от Конституцията и с предвидения в него също тригодишен срок за придобиване на качеството несменяемост. Чрез него се поставят в еднакво положение съдебните кадри с недостатъчен съдебен стаж (за които се предполага, че нямат необходимите

професионални качества) с тези, които имат достатъчен стаж, но е решено от Висшия съдебен съвет, че още не притежават такива качества.

Всъщност вероятно така би бил тълкуван и прилаган преходният § 5 на Конституцията, включително и ако не бе създадена спорната ал.3 на новия § 3 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за висшия съдебен съвет.